

de klagster niet-ontvankelijk moeten verklaren in haar beklag en had zij het beklag niet ongegrond moeten verklaren. De Hoge Raad vernietigt de bestreden beschikking en verklaart klagster niet-ontvankelijk in haar beklag.'

14.3 *Hoge Raad, 23 januari 2007, LJN AZ3560 (Niet-ontvankelijkheid, onherroepelijke beslissing)*

'2.1. Het cassatieberoep is gericht tegen een beschikking van de Rechtbank van 4 oktober 2005 waarbij het klaagschrift strekkende tot teruggave van inbeslaggenomen voorwerpen, niet-ontvankelijk is verklaard.

2.2. Door de Advocaat-Generaal ingewonnen informatie houdt in dat de uitspraak van de Economische Politierechter van 9 december 2005, waarbij een beslissing is genomen omtrent de in het klaagschrift bedoelde inbeslaggenomen voorwerpen, onherroepelijk is geworden. Gelet daarop dient de klagster wegens gebrek aan belang in haar cassatieberoep niet-ontvankelijk te worden verklaard.'

14.4 *Hoge Raad, 4 september 2007, LJN BA2162 (Niet-ontvankelijk na afstand)*

'3.2. De bestreden beschikking houdt onder meer in:

'Het klaagschrift (met bijlagen) is gericht tegen (het voortduren van) de inbeslagname en (daarmee kennelijk tevens) over het uitblijven van een last tot teruggave van het inbeslaggenomene aan klagster.

(...)

Klaagster heeft in haar klaagschrift aangegeven -kort samengevat- dat zij en haar vriend [betrokkene 1] onder dwang voor afstand hebben getekend, omdat zij voor de haars inziens onmogelijke keuze werden gesteld dat de honden zouden worden afgespoten als zij geen afstand zouden doen, maar dat -als zij wel afstand zouden doen- de honden in leven zouden blijven en in een speciale Husky-kennel ondergebracht zouden worden.

Klaagster heeft verzocht om vernietiging van dan wel ongeldigverklaring van die onder dwang afgelegde afstandsverklaring en voorts verzocht om teruggave aan haar van de 2 Siberische Husky's.

(...)

In raadkamer heeft de officier van justitie aangegeven dat normaliter honden die 'bloed hebben geproefd' worden afgespoten omdat zij na een dergelijk voorval niet meer zijn te vertrouwen. In casu zijn de 2 Siberische Husky's in leven gelaten en in een speciale Husky-kennel geplaatst. Klaagster en beslagene hebben ten overstaan van een opsporingsambtenaar afstand van de twee Siberische Husky's gedaan. Deze handelwijze is volgens de officier van justitie te beschouwen als waren de 2 Siberische Husky's onttrokken aan het verkeer als bedoeld in artikel 116, lid 2, aanhef en onder c, van het Wetboek van Strafvordering.

De officier heeft geconcludeerd tot niet-ontvankelijk verklaring van klagster in haar beklag, nu zij afstand heeft gedaan van de 2 onder [betrokkene 1] in beslag genomen Husky's.'

en als motivering van de niet-ontvankelijk verklaring van het beklag:

‘Om een inhoudelijke beslissing op een klaagschrift ex artikel 552a Wetboek van Strafvordering te kunnen nemen moet sprake zijn van inbeslagneming in de zin van deze wet.

Of dit laatste het geval is dient te worden beoordeeld aan de hand van (de systematiek van) deze wet, in het bijzonder het bepaalde in artikel 134, lid 2 Wetboek van Strafvordering, blijkens welke bepaling een beslag wordt beëindigd in de situatie als bedoeld in artikel 116, tweede lid, aanhef en onder c.

In de onderhavige situatie heeft de officier van justitie kennelijk beoogd toepassing te geven aan laatstvermelde bepaling. Voorts hebben zowel klagster als [betrokkene 1] voor afstand van de honden getekend. De vraag of bij het schriftelijk verklaren afstand te doen ongeoorloofde druk is toegepast wordt vervolgens door de rechtbank ontkennend beantwoord. De rechtbank realiseert zich dat klagster en beslagene voor een moeilijke keuze hebben gestaan en dat op zeer indringende wijze met hen is gesproken, waarbij de te nemen beslissing emotioneel was.

Echter, niet is vastgesteld dat er sprake was van een dusdanig ongeoorloofde druk dat aan de ondertekening voor zover het de toepassing van artikel 116, tweede lid, aanhef en onder c, Wetboek van Strafvordering voorbij moet worden gegaan.

Dat betekent dat er geen sprake meer is van beslag en hier derhalve geen inhoudelijke beslissing meer over kan worden genomen.

De rechtbank wijst in aansluiting hierop nog op het bepaalde in artikel 116, lid 6, Wetboek van Strafvordering.’

3.3. In de overwegingen van de Rechtbank ligt als haar oordeel besloten dat het door de klagster aangevoerde niet kan leiden tot de gevolgtrekking dat zij niet rechtsgeldig afstand heeft gedaan van de inbeslaggenomen honden. Dat oordeel geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Het is niet onbegrijpelijk, ook niet indien in aanmerking wordt genomen – zoals eerst in de toelichting op het middel naar voren is gebracht – dat te dezen op de voet van artikel 118 Sv een bewaarder over de honden had kunnen worden aangesteld ingeval de klagster de afstandsverklaring niet zou hebben willen ondertekenen. Voor verdere toetsing in cassatie leent het oordeel van de Rechtbank zich niet, verweven als het is met waarderingen van feitelijke aard.’

14.5 *Hoge Raad 18 september 2007, LJN BA7263 (Niet-ontvankelijkheid, in beslag genomene teruggegeven aan rechthebbende)*

‘De Rechtbank heeft bij beschikking van 22 augustus 2006 het klaagschrift van de klagster strekkende tot teruggave aan haar van een onder een ander inbeslaggenomen geldbedrag van € 15.220,-, ongegrond verklaard.

Uit door de Advocaat-Generaal ingewonnen inlichtingen blijkt dat het geldbedrag inmiddels is teruggegeven aan de beslagene. Dit betekent dat de klagster in het cassatieberoep niet-ontvankelijk moet worden verklaard.’

14.6 *Hoge Raad 4 september 2007, LJN BA3132 (Einde zaak)*

‘3.2. De beschikking van de Rechtbank houdt, voor zover voor de beoordeling van het middel van belang, het volgende in:

‘2. De ontvankelijkheid